

МОРЯКИ НЕ ЗАДОВОЛЕНІ МОСКОВСЬКОЮ УГОДОЮ

Севастополь (УНІАР). — Офіцерські збори з'єднань підводних кораблів і підводних човнів Чорноморської флотії оцінили московську угоду, підписану президентами України і Росії, як акторів негативну і домагаються негайного скликання делегатських офіцерських зборів Чорноморської флотії з метою обговорення згаданої угоди. Моряки також закликають провести соціологічне опитування щодо громадянства військових моряків.

Член виконкому Союзу офіцерів Військово-Морських Сил України, депутат Севастопольської Миської Ради, капітан Другого рангу Вадим Махно повідомив кореспондентів УНІАР, що Союз офіцерів має дані про активну підготовку на Чорноморській флотії широкомасштабної провокації, спрямованої на зрив московської угоди з 17-го червня. Пресовий центр ЧФ Росії забезпечила найновішим обладнанням і всім необхідним для оперативного і широкого інформування, збільшено кількість працівників. Газета „Флаг Родіни” також готується до про-

пагандивної кампанії проти розподілу ЧФ. Як вважає депутат Махно, певна частина корумпованого командування Чорноморської флотії, очевидно, побоюється ревізії майна на флотії, тому й опирається розподілу.

У Симферополі 25-го червня відбулася пресова конференція консула Російської федерації в Україні Михайла Глушкова, який повідомив, що населення Криму недостатньо інформоване у питання оформлення російського громадянства. Згідно з законом України від 13 листопада 1991 року протягом року люди могли відмовлятися від українського громадянства. Ті люди, які стали громадянами Росії, але мешкають в Україні, згідно з українським законодавством не мають права приватизувати житло, служити в українській армії, брати участь у виборах тощо. Такий статус цілком відповідає міжнародним стандартам, зауважив консул. Якщо ж трапляються якісь невідповідності питання щодо заробітної плати, то це внутрішні проблеми Криму і України.

Л. КУЧМА І В. ЧОРНОМИРДІН ПІДПИСАЛИ ВАЖЛИВІ УГОДИ

Харків (УНІАР). — Тут 28—29-го червня відбулася регіональна нарада представників прикордонних областей України — Сумської, Чернігівської, Харківської, Луганської, Донецької, а також областей Російської Федерації — Ростовської, Воронежської, Курської, Белгородської та Брянської. У нараді взяли участь прем'єр-міністр України Леонід Кучма, голова Верховної Ради України Іван Плющ, голова Ради Міністрів Росії Віктор Черномірдин і радник президента Росії Сергій Шахрай.

Леонід Кучма, сказав, що він від самого початку розумів необхідність економічних зв'язків з усіма країнами колишнього СРСР і в першу чергу з Росією. До цього змушують умови і нині розпочався процес відновлення таких економічних зв'язків.

Голова Верховної Ради І. Плющ одностайно підтримував необхідність створення вільних економічних зон у прикордонних з Росією областях України. Російський прем'єр-міністр В. Черномірдин також заявив, що розрив економічних зв'язків негативно вплинув на економіку Росії і що з цього скористають країни Заходу.

Представники п'ятих прикордонних областей України заявили, що в цих областях найгостріше відчувається розрив господарських зв'язків, тому вони вважають, що найголовнішим завданням Уряду є зняття цих штучних перешкод з метою поліпшення ситуації в обидвох країнах.

У другій половині дня 28-го червня прем'єр-міністри

України і Росії прибули до Миколаєва, відвідали суднобудівний завод, оглянули кораблі, які там будуються, зокрема великий військовий корабель „Варяг”. На території заводу також відбулася нарада з його керівництвом однак журналісти там не були присутні.

Наступного дня Л. Кучма і В. Черномірдин домовилися, що боєголовки стратегічних ракет і головні блохи крилатих ракет будуть знову обслуговуватися російськими фахівцями на обидвох ядерних базах України.

Відновлюється авторський і гарантійний нагляд українських і російських фахівців за стратегічними ракетними комплексами в Миколаївській і Хмельницькій областях. Сторони домовилися, що протягом 1994-95 років в Україні будуть зняті та розформовані п'ять ракетних полків стратегічного призначення, оскільки на їхніх бойових комплексах скінчилися гарантійні терміни експлуатації. До обслуговування ракетних комплексів знову будуть залучені найбільші українські заводи в Кіровограді, Харкові, Дніпропетровську, які нині зупинені через відсутність замовлень. Україна отримала компенсацію за паливо для ядерних боєголовок до стратегічних і крилатих ракет. За продані ураховані комплекти за кордон Україна отримала оплату в твердій валюті.

Як коментують фахівці, ці домовленості є дуже важливі, оскільки знімають загрозу другого „військового” Чорнобиля.

В. ГРИНЬОВ ЗУСТРІВСЯ З ПОЛТАВЧАНАМИ

Полтава (УНІАР). — Тут 27-го червня на засіданні клубу громадянської згоди, у якому взяв участь весь керівний склад об'єднання „Нова Україна”, виступив голова „Нової України” Володимир Гриньов. Він сказав, що за два останні роки зроблено все для того, щоб ізольовати Україну економічно, що привело до зупинки цілих підприємств та зростання безробіття.

Після наради відбулася пресова конференція, у якій взяли участь голова Харківської Миської Ради Євген Кушнарєв, голова Спілки юристів України та Ради

підприємств при Кабінеті Міністрів Сумін, керівник фракції „Нова Україна” у Верховній Раді Шербіна, голова Партії Демократичного Відродження України Володимир Філенко, голова Асоціації фермерів та Партії Вільних Селян України Гордієнко. Промовці підтримали останній програмний виступ Л. Кучми на Верховній Раді. Перший заступник голови „Нової України” Кафарський повідомив про намір об'єднання співпрацювати з Народним Рухом України у передreferендумній та передвиборній кампанії.

В УКРАЇНІ

КИЇВ. — Кабінет Міністрів ухвалив постанову, згідно з якою власники підприємств в разі нещасних випадків на праці, виплачують своїм працівникам збитки, у зв'язку із втратою працездатності. Ступінь втрати працездатності визначається медичною комісією. Нова постанова вступає в дію з 1-го липня.

ЛЬВІВ. — Розпочався триденний семінар, організований представниками медичної, науково-технічної та торговельної місії департаменту торгівлі ЗСА. У відкритті семінару взяв участь посол ЗСА в Україні Роман Попадюк. Мета проведення семінару — поглибити українські партнерські зв'язки з найновішими американськими технологіями в галузі охорони здоров'я і розширити контакти між двома державами щодо захисту здоров'я населення.

СЕВАСТОПІЛЬ. — Виконком Союзу міст-героїв ухвалив звернення до Верховної Ради України, Верховної Ради Росії та Верховної Ради Криму з закликом не ділити Чорноморську флотію, оскільки це приведе до політичної нестабільності у Криму, зокрема в міській розташування кораблів.

ЧЕРНІГІВ. — Чернігівський учень третьої класи Сашко Ковчан став чемпіоном України з шахів серед хлопчиків до 10 років. Чемпіоном належить путівка на дитячу шахову першість світу, що відбудеться наприкінці липня в Братиславі. Міністерство в справах молоді і спорту грошей на цю поїздку не дає. Допомогти наймолодшому чемпіону влязлись місцеві спонсори — Чернігівський банк. Обласний дитячий фонд та фірма „Арт”. Проте і цих грошей виявилось мало.

БОСНІЙСЬКІ МУСУЛМАНИ ЗАЛИШИЛИСЯ БЕЗ СПІЛЬНИКІВ

Сарасво. — Агентство Асоційсід Пресс повідомляє з боснійської столиці, що тепер мусулмани опинилися в безвиході, бо мусять воювати на два боки — як зі сербами, так і з хорватами. У ці дні мусулмани ведуть важкі оборонні бої проти сербів у районі міст Брско, Бихача і Трново, а також проти хорватів поблизу міста Завидовичі, Мостар, Ябланиці та Магладжа.

У висліді боїв проти надто сильнішого противника мусулмани втрачають все нові території. Залишаються найбільш численною

групою населення республіки, вони займають найменшу територію. Сербі контролюють до 70 відсотків Боснії і Герцеговини, хорвати — до 20 відсотків. Хоч спілка сербів і хорватів стає все міцнішою, вони покищо не запропонували мусулманам проєкт малих переділу республіки, який самі випрацювали. Згідно з одним варіантом мапи, серби збираються віддати для мусулман тільки місто Сарасво, та й то у тому випадку, коли мусулмани добровільно перестануть чинити опір на сході республіки.

Націоналістичні екстремісти

зростають у Росії

(О.В.). — На днях у видавництві Гарпер Коллінс появилася книжка під заголом „Чорна Сотня. Підйом Крайньої Правиці у Росії”. Автор книжки Волтер Лакуер, спеціаліст у справах Росії і фашизму у Центрі для Стратегічних і міжнародних студій у Вашингтоні, Д.К. Журнал „Ю.С. Ньюс енд Ворлд Репорт” з 21-го червня ц.р. помістив коротку рецензію про цю а-по-середіні статті — фотографію декількох молодих росіян у чорних уніформах та з великою свастикою на стіні. У статті рецензент пригадує нам, що „Чорна Сотня” постала в Росії з початком ХХ століття під девізом „боротися за Православну Церкву перед революційними, здебільшого не-російськими силами. Під цю пору новий націоналістичний рух нагадає ту передреволюційну „Чорну Сотню”. Розпад Російської імперії є сильною трагедією для багатьох росіян: втрата половини території після 300-літнього панування, а зокрема втрата України з Києвом, котрий на думку автора є „кошкосом російської культури”, є справжньою трагедією.

Праві націоналісти, хоч покищо не дуже численні, атакують міністра закордонних справ Козирєва та президента Єльцина за те, що вони як слід не підтримують традиційних союзників росіян — сербів проти католиків хорватів. Один із провідників цих „екстремістів” Володимир Жіровський погрожував, що Польща і Фінляндія будуть змушені прилучитися до Росії. Хоч зараз погрозу Жіровського ніхто не бере серйозно, то все ж таки треба взяти під увагу, що у президентських виборах у Росії він отримав стільки голосів скільки Швайцарія має населення. Цей рух націоналістів має багато прихильників серед колишніх членів КГБ і ще більше — серед військових колишнього СРСР. Цікаво, що багато колиш-

ніх комуністів симпатизують цим правим екстремістам. Російські праві націоналісти уважають Америку, світове масонство, жидів і західних капіталістів ворогами Росії. Їхнє гасло каже „Спільний фронт від Дабліна до Владивостока”. Вони сподіваються, що Німеччина наразі відкине „брехливий” демократизм і тоді, на їх думку, „Ми об'єднати Росію і Німеччину” будемо панувати над світом!

Хоч під цю пору нема загрози, щоб ці екстремісти прийшли в Росії до влади, але ситуація може докорінно змінитися, наприклад, у випадку громадянської війни. Треба пам'ятати про атаку на зброю, бо „небезпечно є слабкість Росії, а не її сила”, — так кінчає автор Волтер Лакуер свою книжку.

КИЯНИ НЕ ДОВІРЯЮТЬ ВЛАДІ

Київ (УНІАР). — Тут 22-го червня оприлюднено результати експрес-опитування, проведеного в столиці України 18—20-го червня, щодо довіри Президентів і Верховної Ради. Ініціатори опитування — Дослідно-навчальний центр „Демократичні ініціативи” та Інститут соціології Академії Наук України. Опитано блізо 500 мешканців столиці. На запитання, як вони голосували б під час референдуму, отримано такі відповіді: Верховній Раді довіряють — 4 відсотки, не довіряють — 74,2 відсотки, важко сказати — 2 відсотки, не братимуть участі у референдумі — 1 відсоток; Президентові України довіряють — 17,3 відсотка, не довіряють — 57,9 відсотка, важко сказати — 16,3 відсотка, не братимуть участі у референдумі — 8,5 відсотка.

Прем'єр-міністрові Леонідові Кучмі довіряють 36,3 відсотки опитаних, не довіряють — 36,6 відсотка, важко сказати — 27 відсотків киян, які взяли участь у опитуванні.

У СВІТІ

ДЕПАРТАМЕНТ ОБОРОНИ заявив, що Тайван хоче закупити в ЗСА запасні частини для військових літаків, а також для радарної та навігаційної систем, вартістю 156 міль. дол. Ці цілі потрібні частини Тайван купували в тих самих військовопостачальників, які доставляють такі ж частини американським військовим з'єднанням. Купівля потрібних частин для літаків марки Ф-5 і Ф-104 та вищезгаданих систем не змінить рівноваги військово-збройних сил того регіону. Хоч ЗСА не мають формальних дипломатичних стосунків з Тайваном, однак, згідно з підписаним договором тайванських відносин, ЗСА забезпечать Тайван потрібною зброєю.

В НЕДІЛЮ, 27-ГО ЧЕРВНЯ, Литва запровадила власну національну грошову одиницю — литас і його соту частку — цент. Виступаючи з цього приводу у програмі республіканської телевізії, президент Альгірдас Бразаускас підкреслює, що „Литва довго йшла до цієї історичної події. Литас, що став національною валютою від жовтня 1922 року і до заміни його советським рублем у жовтні 1940 року, був однією з найбільш стабільних валют у світі, ні разу не девальювався”.

Закінчився Конгрес українських студентів

Київ (УНІАР). — Тут 26—27-го червня відбувся 3-й Всесвітній український Конгрес студентів (ЗВ-УК). Його делегати ухвалили рішення про перенесення Центрального Союзу українських студентства (ЦСУС) із ЗСА до столиці України та підтримали ідею створення Всесвітнього студентського інформаційно-координаційного центру. На засіданнях різних секцій було визначено пріоритетні напрямки діяльності ЦСУС

затверджено статут, програму та обрано нове керівництво. На голову Конгресу делегати обрали Ореста Васильчука — члена правління Студентського Братства (Львів). Його заступниками обрано представників двох впливових студентських організацій України Василя Бойчука (Союз українського Студентства) та Олександра Арбузова (Українська Студентська Спілка).

Подорожні збагатилися туристичним довідником України

Джерзі Сіті, Н.Дж. — У Києві-Балтиморі, Видавництво „Смолоскуп” опублікувало українською та англійською мовами потрібний 439-сторінковий туристичний довідник (путівник) по Україні з усіма до цього konieczними інформаціями і прилогами, під назвою „Україна”, гід для туристів. Упорядкували його Оспі Зінкевич і Володимир Гула. На англійську мову переклала Марта Д. Оліннік. А внизу на оборотці напис: „Відкрийте нову Україну в Європі”.

Із самого початку книжки читач знайде інформацію, що йому потрібно знати в подорожі по Україні, включно, як йому потрібно придбати документи, які ваги багажу повинен він мати і т.д. Довідник відкривається портретами сьогоденного Президента України Леоніда Кравчука і Президента України в 1918 році Михайла Грушевського. Є точний перелік міст, сіл, де знаходяться культурні знахідки в них, архітектурні споруди — будівлі, церкви, готелі, де можна відпочити. Біля кожного головного міста України — історія його постання, видатні його постаті, школи, церкви, цвинтарі, пам'ятники, музеї, театри, крамниці, парки, ресторани, банки, медична служба, транспортні пункти і т.д.

Є безліч світлин із різних місць України, є багатство історичних пам'яток, як теж окремо, прилучена до цієї книги мала Україна і її дороги. Вміщено рівнож телефонні числа, за якими можна отримати довідки про рух пасажирського і миського транспорту, а також служб автосервісу, а ще й важливіше цей довідник допоможе зорієнтуватися у незнайомому місті і скласти програму перебування у ньому.

РОСІЯ ПРИПІНИЛА ДОСТАВУ ГАЗУ В ЕСТОНІЮ

Москва. — Росія припинила доставу в Естонію природного газу. Тракуючи цей крок, спостерігачі годяться в тому, що це є відповіддю на прийняття естонським парламентом закону про громадянство згідно з яким так звані російськомовні мешканці цієї суверенної прибалтійської держави можуть дістати статус повноправних громадян тільки тоді, коли вивчать естонську мову. Виступаючи у програмі національного радіо, прем'єр-міністр Естонії Март Лаар звинуватив Росію у спробі дестабілізувати ситуацію в Естонії, викликаючи там безпорядки і хаос.

„Самопоміч” подає приклад українським установам

Нью Йорк (О. Кузьмич). — Кредитівка „Самопоміч” в Нью Йорку відома широко зі своєї жертвенності на українські цілі, зокрема, відома зі свого зрозуміння потреб української культури в діяльності та важливості її відновного розвитку, як найкращого засобу пропаганди серед чужинців та серед своїх.

А все ж таки бути свідком вишкової жертвенності, яку показала дирекція кредитівки „Самопоміч”, для переважного та дуже актуального культурного завдання — перебудови будинку, призначеного на репрезентативний Український Музей в Нью Йорку — це була небаяжка подія, і ми з приємністю прислухалися до розмови між представниками цієї передової культурної установи, якою є Український Музей, і директором кредитівки мром Богданом Кекішем у його привітному бюро, де вже обстановка виразно вказує на зацікавлення українським мистецтвом і своїми картинками нагадує радше кімнату музею, як бюро директора фінансової установи.

Б. Кекіш готовий дати нам усі цікаві інформації про працю установи, яку провадить, та про теперішні завдання, які вони собі поставили, а це розбудувати систему кредитівок в Україні і допомогти вишколіти до цього відповідний персонал. Українські кредитівки в ЗСА постійно, як нас інформув Б. Кекіш, мають учнів із України, які тут на практиці вивчають ведення кредитівок і мають зустрічі з представниками банківості в Україні.

Але все те, як заважає директор однієї з найсильніших кредитових установ, тільки є і буде можливе,

Б. Кекіш передає даток у сумі 100,000 дол. на будову Українського Музею в Нью Йорку. Справа: Т. Геврик, Б. Кекіш, А. Аліськевич, Д. Байко.

Фото О. Кузьмич

коли тут, в ЗСА, українська спільнота та її фінансові установи того самого типу будуть сильні і матимуть фонди.

А ті фонди, які досі кредитівка в Нью Йорку має, вистачають на те, щоб виконувати своє найбільше і найважливіше завдання — допомагати розвиткові та закріпленню тут в ЗСА української культури. Саме нам пощастило взяти участь в акті такої вишкової допомоги, яку перебрали з рук мгра Б. Кекіша представники Українського Музею та його Будівельного Фонду в особах голови дирекції Українського Музею інж. Тита Геврика, голови Будівельного Комітету Анни Аліськевич і адміністративного директора УМ Даріо Байко.

Б. Кекіш передав святочну на руки представників Будівельного Комітету і

УМ чек на 10,000 доларів як першу рату датку у висоті 100,000 дол., що їх Рада Директорів Кредитівки „Самопоміч” в Нью Йорку великодушно та із справжнім громадським розумінням потреб української культури призначила на будову Музею, що має стояти при 6-й вулиці в приміщенні, яке вже є цілком власністю УМ. Жертводавці підкреслили, що дають тепер лише 10,000 дол., а з хвилюючого початку будови виповняють своє давнє зобов'язання у висоті 90,000 дол.

Ми цілком розуміємо потребу репрезентативного українського музею в серці метрополії світу та в шй ділянці, яка щораз більше розбудовується та стає культурним осідком. Але розпочинайте вже будову, покажіть, що можете, а ми причинимо своїм датком до вашого діла! — сказав Б.

Кекіш, підписуючи чека. Із глибокою вдячністю прийняли представники УМ цей княжий дар та представили меценатові плян будови музею, в якому буде кімната, присвячена жертводавцям із „Самопоміч” з відповідною таблицю. Вони також пояснили, що існуючий плян при можливих засобах можна буде поширити.

На закінчення Б. Кекіш ще раз звернув увагу на велике зрозуміння Дирекції Кредитівки для культурних цілей і що цей княжий дар далеко не перший. „Ми мусимо за всяку ціну захистити українство в ЗСА, а зокрема його культуру і ділячі цілі даємо щедрою рукою. Аби тільки інші українські установи ішли нашими слідами, ми б що культурну амбасаду скоро мали готовою!”

СВОБОДА **SVOBODA**
 FOUNDED 1993
 Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
 Svoboda: (201) 434-0237 U.N.A. (201) 451-2200
 Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
 U.N.A. members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"
 Postmaster: Send address changes to Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
 Tel: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
 Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
 Предплатна на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00
 Для членів УНСОЮзу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00
 Чек і грошові перекази виставляти на "Svoboda"
 P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Проблема конституції України

Можна мати різну думку: чи півтора року від референдуму 1-го грудня 1991 року, в якому затверджено факт існування держави України, — це довгий чи короткий час для схвалення конституції. Треба погодитися з поглядом голови Верховної Ради Івана Плюща, що годі приймати конституцію державної України без глибокої і всебічної застави, але й годі надто довго відтягати це, бо відсутність конституції — це найперша причина внутрішнього політичного хаосу і легковажного підходу до України різними західними країнами, особливо Америкою.

Ясно, що конституція не може обмежуватися до загальників, — конституція не може ані на одну йоту вміщувати красномовні фрази, — це мусить бути основний закон із чітким визначенням характеру держави, з чітким розподілом функцій керівних органів влади, з чітким окресленням одно- чи двопалатного парламенту, активного і пасивного права виборів та способу і терміну голосування. Все воно вимагає совісної праці фахівців конституційного права. І тому диковинною виглядає пропозиція, щоб конституцію схвалював референдум, бо рядові громадяни не є фахівцями конституційного права і можна передбачити їм хіба тільки докладно, у всіх подробицях виготовлений текст для меніфестацийного схвалення, без права будь-що корегувати, змінювати, скреслювати чи доповнювати.

Добре сталося, що надіслано нам із Києва першу конкретну вістку про наради над конституцією України, поміщену у „Свободі“ 24-го червня ц. р. Можна мати застереження до термінології, якою користуються наші земляки в Україні, — це такого не було, щоб „Міжнародний Симпозіум“ займався виготовленням конституції. У тій вістці не сказано, хто саме виготовляє проект конституції, що його критикував І. Плющ. Довідемося, що той Симпозіум створено у травні минулого року і що тепер відбувається його третє сесія. Дивна процедура, але вона не має сутнього значення, — сутне значення має, що іде праця над конституцією і що таким чином, вірогідно, вона буде схвалена у цьому році. Навпевне не буде досконалою, бо нема у світі досконалих законодавчих актів. Американська конституція, схвалена 1789 року, діюча від 1792 року, має вже 27 Додатків. Бритійська конституція, базована на Великій Хартії Свобід з 1215 року, складається з тієї Хартії плюс величезна маса законів.

Конституції у Франції й Німеччині переходили різні перипетії, бо були монархіями і перетворилися в республіки шляхом революцій, у Німеччині й Італії за нашого часу Адольф Гітлер і Беніто Муссоліні прагнули встановити тамошній лад на 1000 років, — провалилися за кільканадцять літ. Нічого мріяти про ідеальну конституцію. Кожна конституція відповідає даному часові, даним політичним умовам. Вони змінливі і змінлива конституція. Хаотичні відносини в Україні потребують конституції, яка помогла б завести законодавчий лад, задивлений в ідеал „закон і порядок“. Тому мудро була промова Леоніда Кучми, в якій він говорив про потребу рішучих засобів і твердої руки. Не дай Боже схвалювати конституцію, яка відчинила б двері охлократії, — учений термін на окреслення панування юрби, в новітньому часі — масі політичних партій, заплутаних у взаємному суперництві й поборюванні. Так було у шляхетській Польщі з її „Ліберум вето“, правом кожного посла зголошувати свій протест — вето. Однопартійна диктатура — це або правий фашизм, або лівий комунізм. Сучасна політична мудрість наказує шукати ту народоправну владу, той народоправний устрій, який є демократією „середньої дороги“.

Всі українці у широкому світі, на рідній землі й у діаспорі, з тугою очікують проголошення в Україні Конституції — демократичної, справедливої, з точним розподілом керівних функцій верховної влади, але з можливістю створити на базі тієї Конституції лад, порядок, мир і добробут.

МІЖ ПРЕЗИДЕНТОМ Польщі Лехом Валенсою і профспілкою „Солідарність“ сталося шквалове розірвання стосунків. „Солідарність“ відкинула пропозицію Л. Валенси увійти у передвиборний безпартійний блок підтримки реформ, заініційований президентом. Незалежна профспілка прийняла рішення взяти самостійну участь у парламентарних виборах 19-го вересня ц. р. У відповідь на цей крок президент Л. Валенса відмовився від участі у роботі У всепольського з'їзду „Солідарності“, який у ці дні відбувається в місті Зелена Гура.

Джеймс Гогс, видавець престижного тримісячника, присвяченого міжнародним стосункам, „Форейн Афферс“, запрошений на сесію одного нашого інтелектуального середовища, обіцяв, що у виданні за літо 1993 року з'являться аж три сесії, присвячені справам України. Там надруковані: сесія професора політології Чикагського університету Джана Міршаймера „Вагу ядерного відстрашення для України — обороняючи“ та відповідь на погляди цього автора пера директора Студійного Центру для Міжнародних питань при Гарвардському університеті Стівена Міллера „Справа проти українського ядерного відстрашення“. Якщо йдеться про третю обіцяну статтю на українській темі, то нею треба хіба вважати коментар російського вченого Сергія Каліні (нашадох славного роду Каліні?) „Наука Чернобыль — культурні причини перетоплення“. На жаль, цей коментар навіть не згадує, що Чернобыль на Україні, хоч звинувачує центральне недолуге правління у Москві за трагедію.

Дискусія „за“ і „проти“ ядеризації України дуже цікава, та, на жаль, масині рідше теоретичну вагу, бо, на мій погляд, це питання перерішане „проти“. Не можна теж не згадати, що коли кожний українськ очі-

Микола Бараболяк

НУКЛЕАРНА ОБОРОНА УКРАЇНИ

кував на сторінках цього журналу радше якоїсь глибокої концептуальної аналізи питань державотворення України, її економічного та політичного потенціалу як центрально-європейської держави, автори розводяться над чисто периферіальним питанням оборони України нуклеарною зброєю, коли ця зброя втрапила зовсім кредит як оборонний фактор, бо нема мови про те, щоб нині хтось, крім, може, Ізраїля, наважився її вживати. Під час холодної війни американськ лаяв тим руського і вірив в успіх, але нині ледве чи можна нею лаяти. З уваги на те, що аргументи, наведені авторами для узагальнення їх тез і неактуальні, а тези „за“ й не надто для мене переконливі, обмежимося тільки до дуже сконденсованого їх переповідження.

Аргументи за „нуклеаризацію“

Теза: Росія намагатиметься добути Україну назад. Цього вчить історія Росії і її імперіалістичні тенденції. Посідання нуклеарної зброї запевнить Україні мир. Україна цю зброю має; як примусити Україну переда-

ти її Росії без війни? Конвенціональна війна між Україною і Росією була б катастрофою для цілого світу; жертви були б неспівмірні. Війна могла б поширитись поза межі України. Німеччина, Китай і ЗСА могли б включитись у цю війну, щоб перешкодити розростові Росії, як імперії. (Повірте у таке? — М. Б.). В обороні України стала б Німеччина у власному інтересі, бо Україна творить буфер між нею і Росією. Для оборони України не вистарчатимуть її конвенціональні збройні сили. Врешті вони більш коштовні чим нуклеарні, а Україна бідніша від Росії. Українськ націоналізм і факт, що в Україні понад 10 мільйонів росіян, спричинює напруження відносин між ними державами і робить маривом війни дуже реальним, а тому запобігти може тільки нуклеарна зброя по обох сторонах. Аргументи проти нуклеарної України не витримують, на думку Міршаймера, критики: допустити Україну до нуклеарного клубу — не значить припинитися до проліферації тієї зброї; держави керуються власними мотивами; прецеденту це не створює; ставши нуклеарною

державою Україна не була б небезпечною для сусідів, головню Польщі і Німеччини, бо вона для них є заборолом перед Росією. Врешті, коли Україна стане нуклеарною державою, то не з агресивних мотивів вона успадкувала „нуклі“ від СССР, а не розбудувала їх сама, як Ізраїль чи Бразилія від початку; дійсність втягнула Україну в нуклеарність її оборонної системи. Коротко: війна між Україною і Росією неминуха і тільки „нуклеарність“ оборонної системи України може відстрашити відатаки на неї.

Аргументи проти „нуклеаризації“

Стівен Міллер пише: Посідання Україною нуклеарної зброї не припинить до її безпеки, як теж до вдержання політичної стабільності в Європі. Правда: посідання тої зброї ЗСА і СССР на рівні менш-більш паритету було підставою стабілізації і миру у світі на десятиріччя, але це було у біполярній міжнародній системі, де сили були рівні. Нині міжнародна система багатополарна, а потенціал України не дорівнює тому Росії. Міжіншими, з таких причин: для нуклеарної оборонної системи важливі розвідка. Україна насичена російськими шпигунами,

(Закінчення на стор. 6)

Х. В.Ф.

МІНЯЄТЬСЯ СТАВЛЕННЯ ЗСА ДО УКРАЇНИ

тофер та підкреслив, що розмови Талбота в Києві були успішними і взаємодіями між Україною та ЗСА напевне після них будуть набагато кращими.

Турбуєчись зростаючою напруженою ситуацією між Україною та Росією, країни Центральної Європи зраділи зміні політики ЗСА стосовно України. „Це найважливіше час“ — заявив директор бюро політики безпеки та європейського співробітництва при Міністерстві закордонних справ Мадярщини у Будапешті.

У статті пояснюється цілий ряд фактів про Україну, її співвідношення з Росією та про пресію ЗСА і Росії, щоб Україна передала залишену на її території ядерну зброю. Згадується також і про те, що В. Кристофер уважає важливим, щоб переконаті Україну в тому, що ЗСА переговорюють з Україною не в імені Росії, але як країна, що хоче стати приятелем України. Також підкреслюється той факт,

що політики і дипломати ЗСА намагаються тепер переконати Україну, що їх зацікавлення нею сягають далі як справа ядерної зброї, бо досі Україна і її сусіди були саме такого переконання.

Всі чотири країни Центральної Європи, відомі, як „Вішеградська група“, турбуються, що політична і економічна нестабільність в Україні позначиться негативно на цілому регіоні. Польща, Мадярщина, Словаччина і Чехія — це ті країни, уряди та керівники яких вже давно переконують ЗСА і НАТО, щоб крає ставилися до Кравчука да його Уряду і допомагали у формуванні західного типу демократії в Україні.

„Ежи Мілевські, директор Бюро державної безпеки Польщі у своєму інтерв'ю 30-го квітня у Варшаві з кореспондентами сказав, що „увага Заходу до України є неухильною“ та відразу підкреслив, що „це

дуже велика помилка, бо то так само, якби не звертати уваги в Європі на Францію чи Німеччину“. Крім цього керівники вищезгаданих держав уважають Україну буфером безпеки між Росією та їхніми країнами. Тому уважають, що зорієнтована на Захід Україна може послужити ще одним заборолом російського експансіонізму.

Існують на Заході ще такі політичні аналітики, які вважають, що з уваги на економічний хаос і розпад російського мілітаризму сумніваються, що Росія може представити небезпеку для своїх сусідів.

Незважаючи на таку думку деяких західних аналітиків, кореспонденти газети „Оборонні відомості“ на закінчення своєї статті підкреслюють те, що в інтерв'ю сказав ще 27-го квітня в Будапешті міністер закордонних справ Мадярщини Геза Ешеншій, що Польща і Мадярщина вважають це найважливішою справою їхньої закордонної та оборонної політики, щоб якнайтісніше співпрацювати з Києвом у будівництві сильного демократичного уряду в Україні.

Микола Щербак

КАЛИНОВІ КЕЛЯГИ

Після такої широкі розмови і рідна природа виблискує і творить мов жива:

*Громи гойдають землю, вміту зливами,
 Аж по коліна — пелюстковий сніг,
 Каштани збіглись кіними біогривами —
 І стиха стукотять об мій поріг.
 Долоні зими гріє небо ранками
 Над яблунею полум'я садів,
 І обрій за червоними фіранками
 Розсунув бень да сонця й голубів. (стор. 73).*

Притаманно, що образи зримо линуць із чистої поетової душі і живляться з коріння і соків української землі: „День, як батько, стояв на порозі“ (стор. 31); „соняшники в мамі на горі — дитинства зорі золоті“ (стор. 33); „зійде сонце, як хлібина з печі“ (стор. 92); „сніг бувас голубим, аж синім у Карпатах на морозі сильним; сніг бувас червоним, аж багряним у битвах за висоти“ (стор. 101); кохана дівчина заступила сонце, а „на світі стало ще видніше“ (стор. 93).

Веселкову яскравості поетичних барв розливає поет: то надхненню прохопиться малюнком, то схвилювано блисне цілою картиною:

*Я такий голубий і така ти сьогодні блакитна,
 І це марево ночі блакитне таке й голубе,
 Мислять, наче лоша, підкувавши зірками копита,
 Довгу шию простяг, щоб губами торкнулись тебе. (стор. 107).*

Усе, що нашіптє серце, В. Романюк скоплює, за його висловом, у „літопис найніжніших почуттів“. Коли ж поетова рука торкає національно-суспільні струни, — о, тоді його Муза говорить іншим голосом — голосом гніву! Тоді й Горинь — „річка з праласною водою“ — хмуричись, бурно виходить з берегів:

*Сумною ти була у сорок першій році,
 Як замість солов'я лунав у ложах крик,
 Як земайки плавив в твоїм мутнім потоці...
 Ти виїшла з берегів, не умістивши сліз. (стор. 178).*

Тоді й поетів „літопис найніжніших почуттів“ переходить у тяжкий літопис народного життєвого лиха, в літопис горя, що нагрянуло на українську землю. Тривожні поетові зінці відбивають трагічну дійсність. В „Розритій могилі“ (уривкові з поеми „Тарас“) зображується Тарас Шевченко, який із тяжким болем оглядає сучасну Україну:

*І болить йому чорний Чернобыль,
 Як душа, Україна болить.
 І болить йому степ і діброва,
 І затруєні води Дніпра,
 І потоптана батьківська мова,
 Слава Січ і Чернеча гора.*

*Він зривас відступну личину
 З тих, що заради чиновних забав
 Коб могли, то б усю Україну
 Заховали в німій саркофаг. (стор. 15)*

Національним і суспільно-громадським болем сповнений цикл віршів „Сільські портрети“, поеми „Погром“, „Марія“, „Коні“, „Батьків заповіт“ — твори, що відображають повсютну дійсність. А дійсність гірша й немілосердна: „У багатьох війна забрала батька і голодом постукала в вікно“ (стор. 74). Твором „Сівач“ В. Романюк веде оповідь про українське село на Волині: „Брати, сини і чоловіки пішли у полум'я війни на ширші роки!.. навіки, а сіяць треба щовесні“ (стор. 76). І сівач, єдиний сівач, який увіль в селі, сіє самітним вдовам, сіє самітним матерям:

*На шій — латана торбина,
 А в ній, можливо, з нуд зерна.
 В Одарки, Гатки чи Горини
 В очак світлілася весна (стор. 77).*

Закінчення буде.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Яр. Климовський

Композиції церковної музики

Музика, як знаємо, мистецтво, що має велику силу емоційного впливу, є важливим засобом формування ідейних, моральних й естетичних ідеалів. Змістом музики є втілення в музичних образах ідейно-мистецького задуму композитора, тобто автора музичних творів, а композиція — це будова мистецького твору, в нашому випадку музичного. Композиційні вимоги в консерваторії втілюються зв'язку з музичними теоретичними дисциплінами — гармонією, поліфонією, інструменталією, контрапунктом, формами, музичними стилями, аналізом музичного твору. Музикологія — наука, що охоплює три ділянки: історію й теорію музики та музичну етнографію. Музикознавство — це багатопрофільна наука, що вивчає теорію, історію музики, музичну естетику та фольклор. Музичний твір є вислідом співдії музичних елементів як ритм, мелодія, гармонія, динаміка, артикуляція, забарвлення звуку. У залежності від функцій, дії музики на світську та релігійну. Однією з визначальних рис є воззвучення й оспівування Бога, Сина Божого, Матері Божої та святих.

Мастерство на увазі духовне виховання людини засобами церковного співу, церковної музики. Церковну музику, яка має величезне значення, в колишньому Союзі було названо „обрядовою“ (для культових обрядів). З прийняттям і поширенням християнства розвивався церковний спів (школа співу при Києво-Печерській лаврі). Згодом церковний спів розвивався в Києво-Могилянській Академії. В тому самому часі в школах православних братств у Львові, Луцьку, Острозі помітно розвивався церковний спів. У пізніших часах постала шкільна плеяда композиторів церковної музики. З них назвемо найвизначніших: Максим Березовський, Дмитро Бортнянський, Артем Ведель.

У нас, як православних, так і католиків, церковний спів має особливе значення.

Нагородою для диригентів, солістів і композиторів не було (хоч повинні були бути), а були нагороди для хорів. Хор, що виконував 50-ий Псалом, заслугою дістав першу нагороду. Нагородою для о. митр. Зенона Злочовського були грамоти від знатних осіб.

Диригент О. Цигилих зі своїми хористами називався чотири покаянні псалми о. Злочовського найкращими творами у їх репертуарі.

В 1932—1944 роках диригент Василь Остапівський, що обійняв із своїм чоловічим хором Галичину і Холмщину, уважав найкращими творами у своєму репертуарі „Ой зійшла зоря“ (обробка Миколи Леонтовича), „Закувала та сива зозуля“ Петра Ніщинського, „Гуляли“ і „Золоті зорі“ Остапа Нижанківського.

Коли тоді два твори одного автора зачислено до найкращих, а тепер чотири твори о. Злочовського, то це призначення з тим вартініше.

Дарія Рихтицька

Невмирущим борцям

(Уривок)

Українськй воля
 Судьбу призначення
 Багетом здобував,
 Віками боів
 Хоробрість закріплював —
 Рабство й неволю
 Пожежам палив,
 Шляхом гуманності
 Світ перейшов...

Розділені кордонами насилля
 Стояли ви на всіх фронтах,
 Кривавим хижаком війни
 Протинних барикад
 Іде брат на брата
 В обійми смерті.

Ясними крилами свободи
 Лопотять орли
 На вільних землях Вашингтона,
 Зорють прозорістю молитви
 На гордих стігах
 Лічарської нести
 Американськго ветерана —
 Українця!

Ви дубували незнану далечинь
 Морськими прирлами гурагань,
 Обсипались присмерком небезпек
 На перехресних дорогах чужини.

Курявою незнаних шляхів
 Ви обличчя обмивали,
 Мряку неволі буйні чуби чесали —
 Волякою габою тривоги
 Кіну постать обгортали,
 А Америку — зорю срібнолищою
 Повнолуном могутності закінчали!

ОСТАННЯ ДОРОГА ПАТРІАРХА МСТИСЛАВА I

Микола Вірний

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ

БЛАГОСЛОВЛЯЮ ВАС НА ДОБРОБУТ, ЩАСЛИВЕ Й РАДІСНЕ ЖИТТЯ В СВОЇЙ НА ВІКИ ВІЛЬНІЙ ДЕРЖАВІ!

НЕХАЙ НІКОЛИ МАТЕРІ НАШІ НЕ ЗНАЮТЬ СЛІЗ!
НЕХАЙ НІХТО НЕ ЗНАЄ ГОРЯ...
НА ВІКИ ВІЧНІ, НА ВІКИ ВІЧНІ, НА ВІКИ ВІЧНІ...
АМІНЬ!

ВАШ І БОЖИЙ СЛУГА — МСТИСЛАВ ПЕРШИЙ —
ПАТРІАРХ КИЇВСЬКИЙ І ВСІЄЇ УКРАЇНИ...

Такими словами закінчується „Заповіт і мислословення“ Патріарха Мстислава Першого. Присутні почули зміст його на Тризні під кінець похоронного обряду, який відбувався в славнозвісному, Великому Виноградарем побудованому, Українському Пантеоні, як його часто сам Святий любив називати, в Св.т. Бавнд Бруку, стеїту Нью Джерсі.

Повний текст цього історичного документу, напевно, буде повністю опублікований. В цьому документі відображено те, чим жив, за що все життя змагався, про що мріяв і, відчувши, що незабаром Господь Бог покликає його на Великий Звіт, Патріарх Київський і всієї України заповів дітям, внукам і правнукам, всім нам і майбутнім поколінням продовжувати оте велике будівництво оновлення душ, яке б стало фундаментом нового життя української людини і нації...

Він закликав допомагати Президентів України в будівництві нової української держави, кликав до єдності православних Церков під омофором достойних Владик і нами самими обраного Патріарха. Як практикуючий християнин, хдиав до єдності всіх християн.

Особливою увагою наділив майбутнє наше, наших дітей, яким належить і Царство небесне і майбутнє на землі.

...Погода була вийнято-во гарна... Похоронні відправи, які тривали три дні, очолювали Владика Митрополит Константин і Архископа Антоній. Розпочалися вони у понеділок, 21-го червня, коли було перевезено тіло Спочилого до Церкви-Пам'ятника о годині 1-й по полудні. Церква була відкрита цього дня від 12-ої до півночі.

Другого дня, у вівторок 22-го червня Церква-Пам'ятник Святого Андрія Первозванного була відкрита від 7-ої години ранку до півночі.

У середу, 23-го червня, Церква-Пам'ятник знову була відкрита від 7-ої години ранку до закінчення похоронних відправ.

В цей третій день, о півдесятої ранком, розпочалась Архископська Літургія за участю багатьох Отців Владик. Серед них — кілька Митрополитів різних Церков: Української Католицької Церкви в ЗСА, Білоруської, Канадської Греко-Православної Церкви...

Було чимало архископів і єпископів, ієромонахів, монахів, священників, протодияконів, дияконів. Були представники Уряду України й інших Церков, зокрема Владика Української Автокефальної Православної Церкви (Соборно-Правної) в ЗСА...

Церква-Пам'ятник, на жаль, не могла вмістити всіх людей, які приїхали з різних міст ЗСА і різних країн, щоб вшанувати пам'ять Великого Митропо-

Консисторії Української
Автокефальної Православної Церкви
Бавнд Брук, США

Львів, 12-го червня 1993 року
93/1168

З болем серця і з почуттям глибокого смутку сприйняв я звістку про відхід у вічність Святейшого Патріарха Київського і всієї України Мстислава. Покійний був великим сином Української Церкви і народу, і Всевишній Господь благословив його довголіттям, щоб бути свідком відродження, знищення, вигнання, і відтак відновлення життя України.

В імені всієї Української Греко-Католицької Церкви я складаю її сестрі — Українській Автокефальній Православній Церкві найсердечніші співчуття, злучені з молитовними побажаннями, щоби нащадки покійного Патріарха йшли слідами і працювали для осягнення і єдності Української Церкви і народу, щоб сповнилися слова Христові: „І буде одне стадо і один пастир“.

Українська Греко-Католицька Церква завжди збереже живую пам'ять його Святості, зокрема, задля участі в працях Другого Ватиканського Собору, зустрічі з покійним Патріархом Йосифом Кардиналом Єліпим у Бавнд Бруку 1968-го року і, врешті, його участі у торжественному перепохованні тілних останків нашого незабутнього Патріарха-Ісповідника у Львові 27-29 серпня 1992 року. Та найбільше пам'ятатиме його історія як мужа Церкви, який змагався за єдність Церкви і Українського народу.

Вічна йому пам'ять!

† Мирослав Іван Кардинал Любачівський
Глава Української Греко-Католицької Церкви

лито, Першого Патріарха Київського і всієї України.

Були представники політичних партій, громадсько-політичних організацій, наукових і культурних установ, Пласту, СУМу, ОДУМу, ветеранів війни, Дивізії Української Національної Армії, Української Повстанської Армії.

Були також гості з України. Були й представники Дипломатичного корпусу України на чолі з послом д-ром Олегом Білорусом.

Очевидно, що впродовж усіх похоронних відправ невідлучно біля гробу була скорботами охоплена Родина...

Після Архископської Літургії було відправлено Панахиду біля Церкви-Пам'ятника.

Слово-Прощання перед похованням під Церквою-Пам'ятником виголосив Високопреосвященніший Митрополит Константин. Надіслав з України вислови глибокого співчуття і Глава Української Греко-Католицької Церкви Кардинал Любачівський. Його офіційну заяву з цього приводу прочитав Митрополит Української Католицької Церкви в ЗСА Високопреосвященніший Владика Сулик.

Обидва Митрополити підкреслили великі заслуги Патріарха Київського і всієї України Мстислава Першого, який був відданий ідеї незалежності як Батьківщини, так і Української Православної Церкви.

Саркофаг, в якому спочиває тіло Великого Виноградаря — Патріарха Київського і всієї України, поставлено в підвальної частині Церкви-Пам'ятника, в музейній залі.

Мимохіть питання: як довго саркофаг цей стоятиме на тому місці?

Припускаємо, що недовго. Все залежатиме від Президента України.

Перший Патріарх Київський — одна з великих Постатей нашої новітньої історії. Він вже сказав своє слово і словом передав свою волю. Тепер — слово за Президентом незалежної України.

...Після закінчення Похоронних відправ біля Церкви-Пам'ятника частина людей перейшла до зали Культурного Центру, де майже три години тривала Тризна...

Всі вислови співчуття Родині й Церкві будуть опубліковані в Пропагандистській Книзці.

24 червня 1993 Р.Б.

ПОХОРОН ПАТРІАРХА

С. Бавнд Брук, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Так добре нам відома Церква-пам'ятник св. Андрія Первозванного і статуя св. Ольги перед нею здалися того пропам'ятного дня, 23-го червня 1993 року, ще більш суворими як звичайно, а спущений до половини щогли синьо-жовтий прапор вищував, що тут дні жалоби.

І справді, ще ніколи це місце не було так жаліливим, як у ці три дні 21, 22 і 23-го червня, коли тут спочивав навіть творець цього Українського Пантеону Патріарх Київський і всієї України Мстислав Перший.

Похоронні відправи розпочалися у понеділок після полудня, коли тіло Патріарха привезено до Церкви-пам'ятника св. Андрія із Грімсбі, Канада, де закінчилося життя його Святості у п'ятницю, 11-го червня 1993 року, о годині 7:40 ранку, в домі дочки Тамари Яровенко, де перебував останні місяці Патріарх вже важко хворий. Тут в Церкві-пам'ятнику св. Андрія відслужено Панахиду і першу частину священнического похорону.

У вівторок, у вечірніх годинах, урочисто проведено другу частину похоронних обрядів, у яких вже взяли участь достойники Української Православної Церкви під проводом Владик Митрополита УПЦ-К в ЗСА Константина і Архископа Ньюйоркського і Вашингтонського Антонія.

В обох днях участь у відправах взяли члени Родини Спочилого у Бозі Патріарха Мстислава I, а це дочки Тамара Яровенко і Маріяна Суховська з чоловіками та син Ярослав з дружиною Соною, як також внуки, правнуки та далі члени Родини. Величаві останні похоронні відправи розпочалися у середу, 23-го червня, о год. 9:30 ранку Архископом Літургією св. Іоана Золотоустого, які закінчилися Чином Похорону та

похованням у саркофагу в крипті, що міститься в Церкві-пам'ятнику, де розташований також Музей.

Відправи проходили під проводом Митрополита УПЦ Константина і Архископа Антонія, а брали у них участь також гості з України — Єпископи УАПЦ Петро і Роман та Михаїл із УПЦ; Єпископи УАПЦ Паїсій із Південної Америки та Іоанн з Європи, Єпископ Всеволод із УПЦ в ЗСА, представники Української Католицької Церкви під проводом Митрополита Стефана Сулика, та Єпископи-Владика: Василь Лосен, Роберт Москаль, Володимир Паска та Ізидор Борещий з Канади. Поруч зі згаданими Владиками, у похоронних відправах взяли участь Митрополит УПЦ Білорусі Ізяслав, Єпископ Микола із Карпато-Руської Православної Церкви, Митрополит Василь із УПЦ в Канаді, Єпископ Александр із Соборно-Правної Православної Церкви, Архидиякон Германос Ставропулос із Грецької Православної Церкви Північної і Південної Америки, представники Сербської Православної Церкви і духовенство УАПЦ з України, з Європи, Австралії та Південної Америки. Понад 100 духовників стояло біля труни Патріарха Мстислава I, і поруч Родини та головних представників громадського життя в Церкві-пам'ятнику не стало місця для вірних, так що вони слухали відправ через голосники на площі біля церкви. До похоронних відправ співав хор під орудою Тараса Павловського.

На закінчення відправ відбулося зворушливе Останнє цілування, до якого після духовних провідників, Родини і представників України могли приступити також вірні. Востаннє довелось і мені, автору цього репортажу, поцілувати труну, що стільки разів впро-

(Закінчення на стор. 4)

Архископ Рівного і Острогу Роман із УПЦ України

Пластуни з прапорами в жалібному обході докруги Церкви-пам'ятника св. Андрія

Митрополит УКЦ в ЗСА С. Сулик читає прощання від Кардинала УГКЦ Мирослава Любачівського

Архископ Львова Петро, адміністратор Київського Патріархату УАПЦ

Торжественні відправи біля труни Патріарха

Архископ Антоній закриває обличчя Патріарха Мстислава I

Похорон Патріярха

(Закінчення зі стор. 3)

довж півсторіччя мене благословляла з незмінним теплом...

Коли труну з прахом Патріярха Мстислава I вивісено перед Церквою-пам'ятником св. Андрія, ще раз пролунали сумні пісні Панахиди; відтак прощальне слово вголосив Митрополит Константин, а Митрополит УКЦ Стефан Сулик відчитав Послання від Мирослава Кардинала Любачівського, яке поміщено в цьому числі щоденника окремо.

Відтак уставився Похоронний похід, що двічі пройшов довкола Церкви-пам'ятника в сумному мовчазному відданні останньої пошани, яку переривали лише церковні молитви та похоронний спів. У поході йшли представники Сестрицтв і Братств УАПЦ з хоругвами, вишкочені ряди Українських ветеранів Першої Дивізії УНА, УПА та Американських військ, пластуни зі своїми прапорами, члени СУМА, і ОДУ-

Му, а далі за домовиною члени Родини і представники України: посол Олег Білорус з дружиною, генеральний консул Володимир Крижанівський з дружиною, заступник постійного представника України до ООН Володимир Хандогій з дружиною, і делегати на похорон, депутати Верховної Ради України: Сергій Головатий, Олександр Шевченко, Володимир Яворівський, д-р Сергій Білокінь, проф. Роман Громник, представник Президента на Тернопільщині, і Володимир Кателіничевський, заступник голови Братства св. Андрія в Україні. Далі

до них долучилися представники України в діаспорі: президент Світового Конгресу Вільних Українців Юрій Шимко, колишній Президент УНР в екзилі Микола Плав'юк, голова Української Американської Координаційної Ради і головний президент УНС Уляна Дячук, голова Українського Конгресового Комітету Америки адр. Аскольд Лозинський, голова Українського Братського Союзу Іван Олексин та багато інших визначних наших громадян.

Після двократного жалобного походу усі численні присутні затрималися біля входу до криниці, де до двох тисяч учасників промовили: отець-протопресвітер Артемій Селепін з духовників УАПЦ в ЗСА, а інж. Ярослав Личик, член Ради Митрополії, від вірних. Відтак труну внесено до криниці, де попрощали її члени Родини і духовенство та представники України. Грудка рідної української землі впала на Труну, тієї землі, яку так любив і для якої ціле своє довге життя трудився Спочилий Патріярх.

Усім похоронними обрядами провадив о. прот. Василь Дяків, голова Консисторії УАПЦ в ЗСА.

У пізніх поплудневих годинах біля 800 учасників Похорону зібралися у Домі Української Культури, де відбулася Трїзна, що нею провадив о. протопресвітер Тарас Чубенко; на підвищенні засіли члени Родини і представники духовенства не лише УАПЦ, але і УПЦ, УКЦ та інших Церков.

При почесному столі засіли також посол України у Вашингтоні О. Білорус з дружиною, президент СК-ВУ Ю. Шимко і М. Плав'юк.

Сумна трапеза була вивінена прощальними словами головних представників духовного світу, в якому усі промовці згадували Патріярха як виняткового духовного представника і державного мужа. Корот-

кий життєпис Патріярха відчитав д-р Юрій Криволап, секретар Ради Митрополії, а архієпископ УАПЦ Антоній дякував особливо дітям за безмежну любов і опіку над Батьком та закликав, щоб сповнився заповіт Покійного та була одна єдина Православна Церква. Від делегації з України промовляли С. Головатий і О. Шевченко, а від Уряду України та Президента та амбасадор О. Білорус, підкреслюючи стремління Патріярха до з'єднання Української Православної Церкви та з бажанням, щоб така рідна земля прийняла його у своє лоно. Прощальне слово від представництва України в ООН вголосив В. Хандогій.

Глибоко вдумливий довгий заповіт Патріярха Мстислава I перечитав о. прот. Нестор Коваль, в якому Покійний закликав пам'ятати, що все походить від Бога і є для Бога, та приступати до роботи над з'єднанням церков.

У дальшому прощали Патріярха Мстислава I Митрополит УПЦ Василь з Канади, єпископи Тимофій і Макаріон з Техасу, митрополит Ізяслав з Білорусі та єпископи Роман, Петро, Константин, Антоній, Паїсій і Всеволод. Від УПЦСестрицтва прощала Патріярха Мстислава I голова Валентина Кузьмич. Останнім промовив до присутніх найстарший із дітей Покійного Ярослав, дякуючи усім за проведення похоронних відправ та за численну участь у всіх трьох днях похорону. До організаторів трїзни влинуло понад 150 прощальних листів від різних організацій, які будуть друковані пізніше. У вечірніх годинах зала Дому Культури як і цвинтар та довкілля залишилися пустими і сумними, вперше глибоко відчувачи відхід свого Духовного Батька. Але Дух його, напевно, кружляє над тим Українським Пантеоном, який він створив і дав як найкращий дар українській спільноті в ЗСА без різниці релігії і переконань.

Іван Самійленко

БОЛЮЧА ВТРАТА

У годину національного смутку тяжко повірити, що нашого духовного Батька, Іх Святости Патріярха Київського і всієї України, Мстислава I, вже немає між нами. Кого ми втратили? Хто він був для нас? Чи зуміємо ми заступити цю тяжку втрату?

Відійшла від нас унікальна людина, яку вилонили українська земля. Відійшов від нас Великий Син українського народу, який віддав своє життя служінню Богові і для добра українського народу.

Він не раз підкреслював: „Я полтавський козак з роду духовенства“. В цих словах ми бачили основні прикмети характеру св. п. нашого Патріярха, його уперту, невтомну, подивугідну і творчу діяльність, починаючи від старшини-воїна Армії Української Народної Республіки, і нарешті його Патріяршої святості.

Міністр Віроісповідань Олександр Лотоцький говорив свого часу, що „В самостійній державі має бути і самостійна Церква“, а це означає, що без своєї української держави не може бути і вільної української Церкви. Ось чому Владика Мстислав у своїй промові, присвяченій 10-й річниці його єпископства, в 1952 році говорив: „...ніщо, дослівно ніщо не може звільнити мене від обов'язку бути активним учасником у боротьбі українського народу за його волю і державність. Я глибоко переконаний, — підкреслював він, — що єпископський сан робить цей обов'язок ще більш обов'язковим, ще більш відповідальним“.

І саме ці почуття покликали його до постійної оборони прав українського на-

роду і Української Православної Церкви. Це почуття покликали його в 1942-43 роках поспішити на його улюблену Батьківщину — Україну, де в травні 1942 року висвячують його в єпископи, а в 1990 Божому році Собор УАПЦ Церкви в столиці Києві покликів Блаженнішого Митрополита Мстислава на становище Патріярха Київського і всієї України.

Вступивши на землю багатостраждальної України, він з хрестом в руках розпочав велику і тяжку одисею по всій Україні. Він неустойно будить український народ пізнати самого себе, пізнати правду і славу своїх предків, правду засланню ворогом попелом пожеж і руїни; кличе до відродження своєї рідної Церкви — УАПЦ.

І ось, після непомірної у його віці вичерпуючої праці і тяжкої недуги, Іх Святість з Божою волею відійшов від нас. Сьогодні перед нами стоїть нуртуєче наше душі і серця питання: Чи зуміє український народ заступити цю велику втрату? Відповідь тут може бути лише одна. Її ми знайдемо в словах його Святости, виданих до українського народу в його Різдвяному Посланні 1993 року. В цих словах він закликав український народ дати обітницю „жити в мирі й любові один до одного, бути мужніми й твердими у вірі, бути безкорисливими і працьовитими, чесними й відповідальними за свої вчинки й обов'язки“.

Даймо ж цю обітницю в годину нашої тяжкої втрати. Вона буде найкращою винагородою для Іх Святости — св. п. Патріярхові Мстиславу I-му.

Єпископ УКЦ в ЗСА Владика В. Лостен в часі останнього цілування

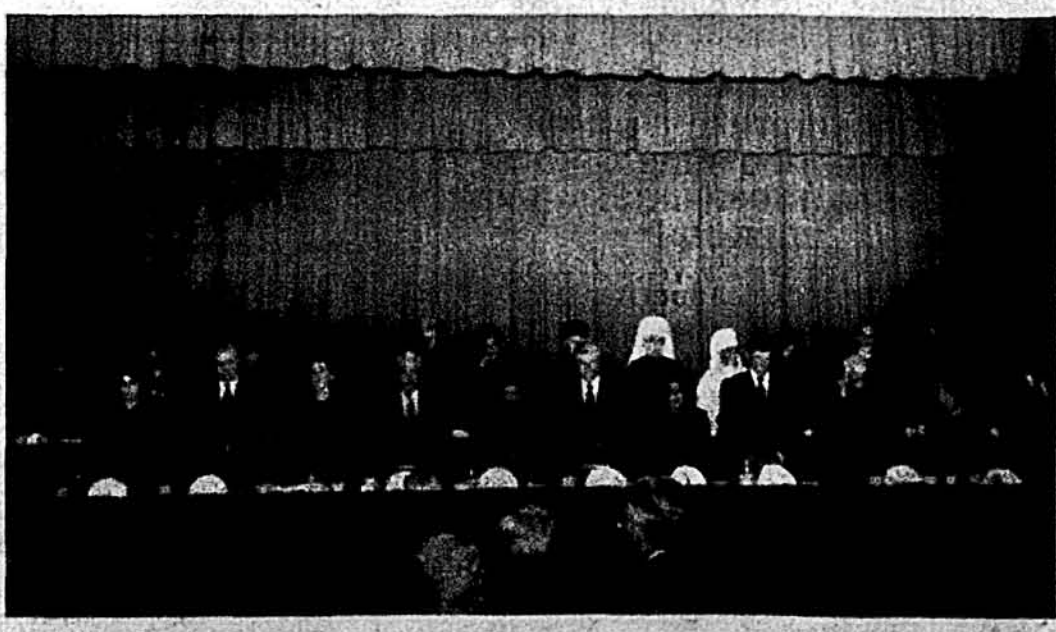
Труна з прахом Патріярха перед Церквою-пам'ятником в оточенні духовенства і вірних

Духовенство перед початком похорону біля Церкви-пам'ятника

Учасники похорону ветерани, члени I Дивізії УНА і УПА

Жалібна трапеза — у першому ряді члени родини, у другому духовенство

Члени родини прощають Патріярха востаннє у криниці. Грудку землі кидає дочка Тамара, поруч із нею син Ярослав

Пластова молодь з Нью Бранзвік в часі відправ у віаторок, 22-го червня прощає свого Головного Капелаяна

Єпископ Михайл УАПЦ з України цілує востаннє руку Патріярха

Ідуть в жалібному поході довкола церкви від ліва М. Плав'юк, посол України О. Білорус з дружиною, Л. Крижанівський, в другому ряді В. Крижанівський, генеральний консул І. В. Хандогій, заступник представника України до ООН

Великий успіх української піаністки в Мюнхені

Запрошення на концерт отримав я від Калини Чічки-Андрієнко особисто. Концерт мав відбутись 30-го квітня в приміщенні школи Фрідель Едер в Мюнхені. Вступ вільний. Управу школи сподівалася, що по-жертви будуть щедрі, бо вони мали дати початок вільній Вальдорф-школі в Києві. Такі школи вже існують в Латвії, Росії й Румунії. Вони існують у цьому світі вже від 20-их років цього століття.

Йшов я на цей концерт з мішаним почуттям. Я дивився песимістично на участь німців, беручи до уваги дотеперішні інформації про наставлення німців до українців взагалі і до української музики зокрема. Тут маю перед очима досвід українського хору „Україна“, званого українським хором в Німеччині, який мав великий успіх в Україні.

Німецьким музичним колам була відома майстерність хору „Україна“, який має свій осідок у Штутгарті. Отже, німці хотіли представити цей хор німецькій громадці, але під умовою, що він буде названий російським хором, бо він тільки як російський хор, не український, буде мати великий успіх у німецьких слухачів.

Але німці не тільки оплесками прийняли українську піаністку. Вони також прихильно поставилися до бажання піаністки, щоб вони склали добровільні пожертви на організацію української Вальдорф-школи в Києві: їх датки становили 1.000 німецьких марок.

Представляючи українську музику в Німеччині, українська піаністка засвідчила, що німці можуть прихильно сприймати українську музику. Після концерту потвердила це також німецька молодь, з якою я розмовляв на цьому темі. Це розмовляння повинні брати до уваги організатори концертів українських солістів до Німеччини. Вони повинні позбутися почуття менш-вартості щодо українських композиторів і включати менше російських композиторів, наприклад Прокоф'єва, а брати до виконання твори передусім українських композиторів.

Володимир Максимович

Українська православна парафія
св. апп. Петра і Павла в Глен Спей, Н. Й.
паскаво запрошує все українське громадянство

на наше

ХРАМОВЕ СВАТСТВО

яке відбудеться

в неділю, 11-го липня 1993 року
Божественна Літургія — год. 10-та ранку

Після Служби Божої запрошуємо всіх на

ПАРАФІАЛЬНИЙ ПІКНІК

який відбудеться

на оселі Братського Союзу „Верховина“
на пікніку вас чекають приязні, смачні страви,
виграші та інші розваги.

Настоятель парафії:
митр. прот. о. НЕСТОР КОВАЛЬ
ПАРАФІАЛЬНА РАДА
СЕСТРИЦТВО

Управа 496-го Відділу УНСоюзу
повідомляє членів та громадянство Сіятлу та околиць про

СВЯТКУВАННЯ ЮВІЛЕЙВ: СОРОКЛІТТЯ ІСНУВАННЯ НАШОГО ВІДДІЛУ, СТОЛІТТЯ ПОЯВИ ЩОДЕННИКА „СВОБОДИ“.

Опівдні відбудеться
звичайні ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ.
Святкування відбудеться
в суботу, 24-го липня 1993 р. о год. 1-й по пол.
в залі Renton Assembly of God
221 Hardie Avenue, N.W., кім. 317, Renton, WA.
В програмі: доповіді на тему ювілеїв, в мистецькій частині
виступ місцевих бандуристів, будуть несподіванки.
На закінчення — ПЕРЕКУСКА з КАВОЮ.
З питаннями звертатися:
(206) 271-2190 — Мирон Пилип'як
За Управу Відділу:
Ігор Мартинюк, голова Михайло Кіричак, секретар

Відбулася конференція УВАН

Вінніпег, Канада. — На щорічній зустрічі вчених-громадян України в Оттаві помітно вирізнялися сесії організовані Українською Вільною Академією Наук. Змістовні й глибокі доповіді українських професорів привернули належну увагу багатьох учасників цих престижних зборів і зацікавили високу продуктивність наукового членства згаданого установи.

Конференцію приготував заступник президента УВАН (Канада), політолог Манітобського університету д-р Юрій Книш з допомогою колишнього президента УВАН, визначного історика о. д-ра Олександра Барана і директора Центру Українсько-Канадських Студій при Колегії св. Андрія Манітобського університету, відомого мовознавця д-р Наталії Анонук.

Конференція відбулася у кемпусі Карлтонського університету в п'ятницю, 4-го червня ц.р. На чотирьох сесіях (дві українськомовні й дві англійськомовні) вислухано й обговорено вісім доповідей.

Д-р Ю. Книш після нової аналізи дотичних місць перлини нашої стародавньої

історіографії „Повісті минулих літ“ відкинув, як науково безпідставні, сучасні румунські територіальні претензії відносно України. Д-р Б. Корчмарик піддав суворій критиці постійне наслідування деяких перестарілих схем Михайла Грушевського у шкільних підручниках історії України.

Отже д-р О. Баран розповів про невідомі аспекти організаційного життя Української Католицької Церкви в Канаді в 1930-их і 1940-их роках.

Д-р Р. Сербин подав ряд нових фактів щодо певного наукового зрозуміння головної трагедії України в 1921—1923 рр., цитуючи уривки зі своєї монументальної студії над цією темою, яка невдовзі друкуватиметься в Києві. Н. Вест, управителька Слов'янської Колекції головної бібліотеки Манітобського університету, детально інформувала про цікаві нові дані в технології передавання знань про наукові джерела комп'ютерними засобами. Д-р Б. Климаш говорив про кризу в канадсько-українських тематичних студіях, що її справжню причину не зовсім опрацьовано переважно антиполюстичною методологією.

Появився другий випуск журналу

„Українська діаспора“

Чикаго (ЕУ-Д). — У березні ц.р. появилася побільшене друге число журналу „Українська діаспора“ за 1992 р., що його спільно видають Інститут Соціології Академії Наук України та редакція Енциклопедії Української Діаспори при НТШ в Америці. Редакторами журналу є проф. Володимир Евтух (Україна) та проф. Василь Маркус (Америка).

Основними статтями другого випуску є: „Етнополітичний ренесанс в Україні та українська діаспора: проблеми взаємодії“ (В. Евтух) та „Східна діаспора: усвідомлення нової ролі“ (О. Руденко-Десняк). Пер-

ший есей має теоретично-аналітичне спрямування. У повідомленнях і статтях домінує тематика східної діаспори та Канади. Читач може прочитати цікавий огляд та спостереження про українців на Сірому Кліні (Б. Козаренко), про українців балтійських країн (І. Винниченко), про українців у Казахстані (С. Клименко) і статтю „Іван Світ та історія українського життя на Далекому Сході та Сибіру“ (О. Макар). Ю. Ярмиш на підставі давніших публікацій обговорює пам'ятники української мови на російській Півночі. „Канадська тематика“ (як реакція на недавнє 100-ліття українського поселення)

представлена статтями про можливість соціальної мобільності українців у Канаді (С. Макар) та про українські етнічні організації провінції Саскачеван (З. Погоцький). Остання стаття щонайменше, що до неї додано в 8 сторінок докладна довідка-список різних (релігійних, громадських, культурних) організацій за місцевостями провінції з поданнями року їх заснування. Збагачують українську „канадську“ рецензію Н. Биховця на працю Ю. Жуківського „Українська мова на лінгвістичній карті Канади“ та профіль виняткової людини, „канадського квебекця — українського місіонера і дипломата“ о. Йосафата Жана. Автором цієї біографії є Б. Казимир.

Помічено в цьому випуску й про інші українські діаспорні громади. Т. Клименко написала дуже цікаву статтю до проблеми української етнічності в Угорщині. І. Білас помістив добре удокументовану розвідку про депортацію з українських земель, що припали в 1944—45 рр. до Польщі. В огляді наукового життя В. Трошинський пише про Український Соціологічний Інститут у Празі (1924—32), а В. Евтух повідомляє про наукову конференцію Історично-Філософської Секції НТШ в Нью-Йорку в квітні 1992 р. Доповнене випуску критична рецензія на дві найновіші публікації в Україні про українську західну діаспору (В. Маркус). Другий випуск журналу закінчується цікавим анотованим списком публікацій видавництва „Інтел“, яке і видає журнал. Так само довідкуємося про зміст наступних випусків „Української діаспори“. Ціна другого випуску — 6 дол.

Журнал можна замовляти на Заході: Encyclopedia of Ukrainian Diaspora, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, Ill 60622-4828, USA.

Маємо на складі новий наряд книжок

Ореста Субтельного

Subtelny, Orest:
UKRAINE: A HISTORY
(в англійській мові)
Published by the University of Toronto Press and Canadian Institute of Ukrainian Studies, Toronto, Buffalo, London, 1988, printed in Canada, pp. 665. Soft cover, price \$25.00.
Можна набувати у книгарні „Свобода“.
Мешканці Сіятлу та Джерзі зобов'язані доплатити до ціни 6% податку.

КООПЕРАТОРИ З УКРАЇНИ НА З'ЇЗДІ ЦУКА

Практиканти-кооператори з України на з'їзді ЦУКА — у першому ряді (зліва): С. Аржевітин, А. Оленчик, І. Дрогоморецька, Д. Мейджерс, П. Маковецький і д-р В. Кібальний; у другому ряді (зліва): д-р Б. Кекіш, Т. Денисенко, Л. Футаля, О. Заверуха, Б. Ватраль, І. Ляшок і П. Микуляк.

(Світлана В. Пилишенко)

У дні 21—23-го травня в Сиракузах, Н. Й., відбувся Загальний збір Централі Українських Кооперативів Америки. Вперше в історії ЦУКА в зборах брали участь п'ять практикантів-кооператорів з України: Ірина Дрогоморецька з Києва (Йонкерс), д-р Валерій Кібальний з Кривого Рогу (Ньюарк), Петро Маковецький із Стрії (Пассейк), Андрій Оленчик з Тернополя (Рочестер), Станіслав Аржевітин з Києва (Нью-Йорк).

У зв'язку з існуючою участю в цих зборах, сюди приїхав представник бюро Світової централі кредитівок Дейл Мейджерс. Світову Раду Українських Кооперативів репрезентував Лев Футаля, а делегати Кооперативної Ради Канади — її президент Петро Микуляк і Ольга Заверуха. Присутніх було 75 делегатів.

25 українських кредитівок Америки об'єднує 63, 530 членів із загальним капіталом 887,719,900 дол. та виказує кожного року зріст в членстві (3,6% в 1992 р.) і в капіталі (8,7% в 1992 р.).

Мирон Баб'юк, голова Ради директорів, та Дмитро Григорчук, президент ЦУКА звітвали про діяльність централі. 1992 рік був надзвичайно активним. Вислано місію в Україну, відбулося дуже успішний і корисний перший з'їзд керівників менеджерів кредитівок Америки та проведено ряд консультацій в окремих кредитівках, які потребували порад.

В справах відродження кооперативного руху в Україні Богдан Ватраль (Чикаго), голова Комітету відродження, д-р Богдан Кекіш (Нью-Йорк) і Ігор Ляшок (Ньюарк) внесли до американського уряду прохання на проєкт-грант на понад 3 міль. дол. Тимчасом п'ять практикантів з України перебувають в Америці на кошти Уряду і є дуже правдоподібно, що невдовзі буде отримано ще 300,000 дол. на вишкіл кооператорів в Україні. Всі ці старання координує Світова Рада Українських Кооперативів в близькій співпраці з Кооперативною Радою Канади.

Ділимося сумною вісткою з родиною, друзями та знайомими, що у вівторок, 29-го червня 1993 р. відійшов у вічність після важкої недуги наш незабутній МУЖ, БАТЬКО І ДІДУНЬО

бл. п.

Сергій Якович Гаврюшенко

ур. 29-го серпня 1923 р. в Білмі Колодізі на Харківщині в Україні
ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 2-го липня 1993 р. о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Литвини в Литвини при 1600 Stuyvesant Avenue, Юніон, Н. Дж.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в суботу, 3-го липня 1993 р. о год. 9:30 ранку з похоронного заведення до української православної церкви св. Тройці в Ірвінгтоні, Н. Дж. при 836 Lyons Avenue, Ірвінгтон, Н. Дж., після всіх урочистостей в церкві тіло покійного буде перевезено на вічний спочинок до Пантеону на українській православної цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Безмежним горем прибиті:

дружина — МАРІЯ
син — ПЕТРО з дружиною ЖІНІ і внуками КЕВЕН І БРАЕН
дочка — АННА з мужем МАРКОМ ТЕРПСТРА та внуками ЕРИКОМ І ХРИСТИНОЮ
і родина в Україні

В ПОНЕДІЛОК, 28-ГО ЧЕРВНЯ, провідник курдів у Туреччині Абдулла Окалан заявив, що коли уряд визнає права його народу на автономію, то це літо стане „найбільш кривавим сезоном Туреччини“. Подібно до того, що його погрози відразу починають здійснюватися, бо протягом останнього тижня курдські бойовики дали про себе знати збройним нападом на пасажирський поїзд, а також вибухами бомб в багатьох турецьких містах. Новий прем'єр Туреччини Тансу Чілер заперечила, що її уряд поведе рішучу боротьбу з тероризмом і закликала світову спільноту об'єднати зусилля в цій ділянці.

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ

З новими та вживаними речами, книжками, медикаментами, харчами та іншим. Без обмеження максимальної ваги. Без доплати в Україні.

КОРАБЛЕМ - 7 - 11 тижнів.
ЛТАКОМ - 2 - 3 тижні.
СУПЕР-ЕКСПРЕСОМ - 3 - 6 робочих днів.

OKSANA INTERNATIONAL TRADE, INC.

1111 E. Elizabeth Av., Linden NJ 07036

TEL: (908) 925 - 0717

Пропонуємо нову послугу: Забираємо пакунки з кожної хати в Америці!
Для відбору телефонуйте до **PICK UP SERVICE:**

1-800-9-OKSANA

1-800-965-7262

ПРОЛОГ ВІДЕО ПРОПОНУЄ

ВЕЛИКИЙ ЛІТНІЙ РОЗПРОДАЖ
ХУДОЖНІХ ФІЛЬМІВ

СОН
КНЯЗЬ ДАНИЛО ГАЛИЦЬКИЙ
КРИНИЦЯ ДЛЯ СПРАГЛИХ
ЧОРНА ДОЛИНА
ПРОПАЛА ГРАМОТА
ТАНГО СМЕРТІ
МЕЛАНХОЛІЙНИЙ ВАЛЬС
ВАВІЛОН XX
БІЛИЙ ПТАХ З ЧОРНОЮ ВІДЗНАКОЮ
ВИШНЕВІ НОЧІ
ОЛЕКСА ДОВБУШ
ІВАН ТА КОБИЛА
ТАРАС ШЕВЧЕНКО
КАМІННА ДУША
УКРАДЕНЕ ЩАСТЯ
ГОРИ ДИМЛЯТЬ
ЧАС ЗБИРАТИ КАМІННЯ
НАРОДНИЙ МАЛАХІЙ
ВІНЧАННЯ ЗІ СМЕРТЮ
ОБІТНИЦЯ
ЗАКОН
ЧОРНА ПАНТЕРА ТА БІЛИЙ ВЕДМІДЬ
ГРІХ

Вартість одного фільму **\$35.00**

Два фільми **\$60.00**

!!!Три, або більше **\$25.00** кожний!!!

Кожні пересилки - \$4.95, \$5.95, \$6.95

Всі ціни в американських доларах

Адреса для замовлення:

PROLOG VIDEO P.O. BOX 1084 S. ORANGE NJ 07079 U.S.A.

Телефонуйте безкоштовно із ЗСА і Канади

VISA 800-458-0288

ЗАКЛИК

Шановна українська громадо!

Як відомо із світової преси, нові докази категорично свідчать про велику несправедливість американського департаменту юстиції (ОСІ) у фальшивому оскарженні Івана Дем'янюка. Вже у 1978 р. ОСІ мав конкретні дані, що І. Дем'янюк не був катом в Треблінці, але все такі започаткував і вперто продовжував судовий процес проти нього.

Минулого літа федеральний апеляційний суд 6-ї округу у Сінсіннаті, Огайо, із своєї власної ініціативи наново відкрив справу видачі І. Дем'янюка до Ізраїля. Такий крок без прецеденту в історії американського права. У своєму розпорядженні федеральний суд зазначив, що зробив це рішення, бо „зайшли серйозні питання щодо поведінки американських прокурорів“. Цей суд має право уневажнити видачу Дем'янюка і тоді Ізраїль, згідно з умовами договору з ЗСА, буде змушений відсплати підсудного до Америки.

Справа Дем'янюка вже тягнеться 15 років, емоційно і фінансово виснажуючи його родину, котра наполегливо працює в його обороні. Українська діаспора жертвенно підтримувала цю працю. На жаль, знайшлися особи, котрі, без жадної фахової підстави критикували професійну оборону І. Дем'янюка і своїми наклепами довели до повного краху фонду оборони.

Нарешті прийшла велика нагода закінчити цю несправедливість проти І. Дем'янюка. Було б ще більш несправедливим, якщо в момент коли цільний світ, включно із Нью Йорк Таймсом, закликає до оновленого повного розгляду цієї справи, родина Дем'янюків не мала фонду щоб наразити захистити свого батька. Їм треба негайної шедрої фінансової допомоги. Просимо вислати ваші дані безпосередньо на нижче подану адресу — це є єдиний фонд допомоги обороні Дем'янюка: John Demjanjuk Defense Fund, P.O. Box 92819, Cleveland, Ohio 44192.

Едвард Нишин, голова, Фонд Оборони Дем'янюка

Ада Андрій Филипович
Ада Михайло Варис, мол.
співголови Комітету оборони при
Українсько-Американському Товаристві
Адвокатів

Відбулися 35-ті відбіванкові першості УСЦАК

У суботу, 22-го травня, УАСТ „Леві“ Чикаго було господарем 35-их річних відбіванкових першостей УСЦАК. Останній раз УАСТ „Леві“ було господарем цих першостей в 1980 році і тоді в них взяло участь 23 дружини — чоловічів, жіночок, юніорів і сеньйорів. У цюгорічному турнірі учасниками були шість дружин чоловіків та дві жіночі.

Змагання турніру пройшли у спортзалі „Рек-Плекс“ в Маунт Проспект, поблизу Чикаго і тривали від год. 8-ої ранку до 7-ої вечора. Підготовкою та проведенням турніру зайнявся діловий комітет у такому складі: д-р Ю. Куріца — голова, Г. Терлецький, А. Джулинський і Д. Дикий — члени. У п'ятницю увечері перед турніром відбувся товариський вечір для учасників у домі УАСТ „Леві“.

Учасники турніру: жіноча

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус Омелян Твардовський

група — УСВТ „Чорноморська Січ“ Ньюарк і УАСТ „Леві“ Чикаго. Група чоловіків: „Тризуб“ Філадельфія, УСВТ „Чорноморська Січ“ Ньюарк, „Крилаті“ Вінніпег, УАСТ „Львів“ Клівленд, „Ракети“ Міннеаполіс і УАСТ „Леві“ Чикаго. Тому що в жіночій групі було тільки дві дружини, вони відбули відразу фінальну зустріч. Перемогла сильніша дружина УСВТ „Чорноморська Січ“ дружини господарів вислідом 15:6, 15:7 і 15:8. Склад першунки: А. Томко (капітан), З. Завадівська, Ш. Кравець, Х. Стасюк, М. Кравець, Х. Кош і Т. Кравець. Склад „Леві“: М. Дяченко, Н. Дахнівська, Т. Ампульська, Н. Терлецька, Н. Василів, Т. Ровд, Б. Білінська-Коцко, Т. Ампульська.

Змагання у групі чоловіків пройшли круговою системою по два сеті і після їх закінчення — півфінальні і остаточні фінальні. Згідно з вислідами кінцевий показник таблиці ігор турніру мав такий вигляд:

1. „Тризуб“ — Філадельфія — 10:0
2. „Леві“ — Чикаго..... 6:4
3. „Ч. Січ“ — Ньюарк.... 5:5
4. „Крилаті“ — Вінніпег — 5:5
5. „Ракети“ — Міннеаполіс — 4:6
6. „Львів“ — Клівленд 0:10

У півфінальних зустрічах „Тризуб“ переліг „Ч. Січ“ 2:0, „Крилаті“ — „Леві“ 2:1. У фіналі „Тризуб“ переміг „Крилаті“ 2:1, а в одностовій грі за третє місце „Леві“ перемогли „Ч. Січ“ 15:6.

Склад „Тризуба“ — першунка турніру: П. Гунчак (капітан), Г. Шевченко, І. Акішнін, Б. Ковар, Б. Завадівський, А. Богатюк, Н. Паславський. Склад „Крилатих“: Ж. Шулакевич, Б. Ільків, Р. Ратушняк, Т. Дмитрук, М. Гнатюк, М. Шулакевич, Х. Піклік.

Першунство турніру здобула сильна дружина „Тризуб“ з Філадельфії. Не дивлячись на те, що в складі, підібраному на цей турнір, виступили два чоловічі змагунки, які недавно приїхали з України — Г. Шевченко і І. Акішнін. Обидва грали в юнацьких збірних України. Тепер студіюють в університеті Ратгерс в Ньюарку, де й грають в університетській (а також у польській „Поль-Ам“) дружині. Акішнін був вибраний „Ол-Американ“, „Крилаті“ Вінніпег, згідно з твердженням Б. Ількова, мали у своєму складі теж кількох репрезентантів Канади. Отже не дивно, що обидві ці дружини здобули чоловічі місця в турнірі.

Після турніру увечері в залі церкви св. Йосифа в Чикаго відбулося прийняття для учасників й учасниць турніру. Від промови УАСТ „Леві“ привітав присутніх Роман Припхан. Хоч Чикаго, що є розташоване на середньому заході, не є

догідним місцем на турнірі, то все ж такі дружини, не зважаючи на далеку віддалі і кошти, прибули на цю першунство УСЦАК. До них всіх ставимось з великим респектом і вдячністю. На особливу вдячність заслуговує дружина „Крилаті“ з далекого Вінніпегу, яка на цей турнір їхала два дні. Поградулював переможцям і при тому заявив, що й іншим командам належить велике визнання, бо вже сама участь в турнірі є їхнім великим досягненням. На закінчення побажав присутнім веселю забавати та швидко повернутися додому. Після цього відбулася церемонія вручення нагород, яку провів голова ділового комітету д-р Ю. Куріца. Ключові чаші одержали: УСВТ „Чорноморська Січ“ за перше місце і УАСТ „Леві“ за друге в групі жіночій. У групі чоловіків — „Тризуб“ за перше місце, „Крилаті“ за друге і „Леві“ за третє. Крім того всі змагунки й змагунки чемпіонів одержали особисті трофеї. Найкращими змагунками турніру обрано: З. Завадівську („Ч. Січ“) і Н. Василів („Леві“), найкращим змагунком Ю. Ткачука („Леві“). Всі вони отримали пропам'ятні медалі. До репрезентативної жіночої дружини УСЦАК обрані: З. Завадівська, А. Томко, Х. Кош і Х. Стасюк (усі „Ч. Січ“), Н.

Василів, Т. Ровд і Т. Коломисць-Ампульська („Леві“). До збірної УСЦАК чоловіків обрані: Г. Шевченко, І. Акішнін („Тризуб“), Р. Ратушняк і Т. Дмитрук („Крилаті“), М. Завадівський („Ч. Січ“), Ю. Ткачук, О. Олександр („Леві“). Всі вони також отримали медалі.

Після цього присутні приємно провели час в дружніх розмовах та забавлялися при звуках оркестри „Причина“. Підсумовуючи, звітний турнір УСЦАК пройшов справно і в товариській атмосфері. Шкода тільки, що не було на турнірі дружин з Торонто, Дітроїту й інших міст. Вони ж не віддали від Чикаго далі, ніж „Крилаті“ з Вінніпегу, чи обидві дружини УСВТ „Ч. Січ“ з Ньюарку. Справне проведення та підготовку завдячуємо комітетові і в першу чергу його голові д-рові Ю. Куріці, який присвятив багато часу і труду, щоб цей турнір УСЦАК вийшов якнайкраще. І за це УАСТ „Леві“ складає йому щире подяку та визнання. Щирі подяки складає Управа УАСТ „Леві“ українським банкам: кредитівці „Самопоміч“ та банкові „Певність“, які своїми щедрими пожертвами спричинилися до успішного проведення цього турніру.

мгр Роман Б. Припхан

У ПОНЕДІЛОК, 28-ГО ЧЕРВНЯ, Верховний Суд ЗСА голосами 5 до 4 вирішив, що встановити законодавчі райони для того, щоб збільшити репрезентативність негритянських делегатів, може порушувати конституційні права білих виборців. Це рішення може поставити під сумнів легальність змін виборчих районів у Північній Кароліні, які дали їм перших негритянських представників до Конгресу та інших виборчих районів, що їх позмінювано на дивні форми тільки тому, щоб забезпечити вибір меншинних представників.

ПОБОЮЮЧИСЯ, ЩО НАПАД ЗСА на Багдад і ув'язнення восьми ісповідників Ісламу в Нью Йорку, запідозрилих у змові збомблення окремих державних і міжнародних будівель може привести до пістми проти американських громадян, тому уряд президента Билла Клінтона попередив про це всіх своїх за кордоном подорожуючих громадян. Речник департаменту Майкел МекКеррі, заявив, що це попередження є тільки пересторогою.

ДЕЛЕГАЦІЯ З КОЛИШНІХ військових старшин і експертів Департаменту оборони збираються ще в цьому тижні відвідати Кубу, щоб знайти можливості зменшити напруження між обидвома країнами. Хоча ця делегація не є офіційною, але має можливість знайти дорогу порозуміння між американськими військовиками та Міністерством оборони Куби, який очолює брат президента Фідела Кастро, який і запросив американців на цю відвідину. Після розпаду СССР та припинення економічної допомоги Куба залишилася в дуже скрутному становищі, тому мабуть і спроби порозуміння зі своїм найближчим сусідом ЗСА відбуваються таким не дипломатично-політичним шляхом.

Нуклеарна...

(Закінчення зі стор. 2)

а своїх в Росії не має. Нуклеарна зброя в Україні під повною фізичною контролю російських частин. Україна не має досить фахівців нуклеарного діла, а висторити їх нелегко і вимагає часу. Існує поважна небезпека саботажу. Росія краще поінформована про розміщення ракет і їх функціональність від українського командування. В Україні нема поки що стійкого уряду, який мав би повну контролю ситуації, і є вороги унутрі правління. Існують поважні небезпеки нуклеарного вибуху при перенаправленні ракет із ЗСА на Росію. Чекала б Росія на таке, не знищивши ці ракети поперед, як це вчинив Ізраїль із іракським нуклеарним потенціалом? Заразгував би Захід на те? Та головне: нуклеарна зброя відстає, коли існує паритет сил.

Змогла б Україна добитися такої рівності сил, як існувала бей ЗСА і СССР? Врешті кошти самого втримання нуклеарних сил неспівмірні з економічним потенціалом України. Наприклад, Франція і Великобританія виділяють на те річно до 5 мільйонів доларів. Коли б Україна не ратифікувала Старт-1 і лісбонського домовлення, та заперечивши попередні міжнародні зобов'язання хотіла затримати нуклеарну зброю, це наставило б проти неї опінію світу, яка лякається можливого започаткування нуклеарної розгрівки на терені колишнього СССР. Цим наразила б собі Україна очевидну ЗСА, а це неказане для неї. Політична ізоляція України в нинішніх умовах була б для неї трагедією.

Як я згадав, „Форейн Аффєр“, висуваючи питання України, обмежились до проблеми, якою вітально зацікавлена передусім Америка, щоб для власної безпеки видістати нуклеарну зброю з „непевних“ рух України, а перекласти її в північ — Москві. Все ж для нас поява цієї дискусії на сторінках цього престижного журналу цінна і вартісна, бо Україну трактується в ній як повновартісну державу одиницю, яка, хоч поки що на дуже непевних ногах, має всі умови розвитку і незалежного буття без опіки Кремля.

STARK COMPANY
26 First Avenue
Tel: (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
Всі НАЙНОВІШІ КНИЖКОВІ ВИДАННЯ одержите в АРЦІ.

ДО ВИНАЙМУ

APARTMENT FOR RENT
Maplewood, N.J. 4 rooms, 1st floor, \$650.00 p/month plus utilities, 1 month security.
(908) 771-9276

ПРАЦЯ

Пошукуємо ЖІНКУ
до домашньої праці — варення конче, 2 до-рослі особи.

Тел.: 1 (215) 377-5824

НА ПРОДАЖ

Нове мешкання
на партері, одна спальня, на Українському Селі в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Тел.: (908) 885-5740 або веч. (913) 381-2345, call collect

FUNERAL DIRECTOR

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в БРОУК, BROOKLYN, NEW YORK / ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАГІРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

SVOBODA
(Established 1937)
• Oldest and largest Ukrainian language daily in the United States
• Published daily except Sundays, Mondays and holidays
PUBLISHED BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 • (201) 434-0237

THE UKRAINIAN WEEKLY
(Established 1932)
• English language weekly newspaper offering a Ukrainian perspective on the news
• Published Sundays
PUBLISHED BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 • (201) 434-0237

RATE CARD
BEST MEDIUM TO REACH ALL UKRAINIANS IN THE UNITED STATES OF AMERICA AND CANADA

Advertising Contract
with „SVOBODA“ — Ukrainian Daily ☐
with THE UKRAINIAN WEEKLY ☐

1-9 ads	\$10.00 per inch; Sc	Firm	
10 or more ads	20% discount	Address	
24 or more ads	25% discount	Per	
32 ads	30% discount		

ADVERTISING RATES FOR „SVOBODA“ — Ukrainian Daily
ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED BY NOON THREE DAYS BEFORE PUBLICATION
OBITUARIES ACCEPTED BY TELEPHONE DAILY UNTIL 8:30 A.M.
FULL PAGE (160") \$1,500.00
HALF PAGE (80") \$750.00
QUARTER PAGE (40") \$380.00
EIGHTH PAGE (20") \$190.00

1. All General Advertising	1 inch, single column	\$10.00
2. Fraternal and Community Advertising	1 inch, single column	\$6.00
3. Information on Mechanical Requirements		

THE UKRAINIAN WEEKLY (Published in English on Sundays)
ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED ONE WEEK PRIOR TO PUBLICATION, FRIDAY NOON.
Advertising rates for The Ukrainian Weekly
All General Advertising: 1 inch, single column \$10.00
Fraternal and Community Advertising: 1 inch, single column \$6.00
FULL PAGE (56") \$500.00
HALF PAGE (28") \$250.00
QUARTER PAGE (14") \$125.00
EIGHTH PAGE (7") \$62.50
FOUR-PAGE CENTERFOLD PULLOUT
a) Width of one column 2 5/16 inches
b) Length of one column 14 1/2 inches
c) Columns to a page 4
ALL ADVERTISEMENTS ARE SUBJECT TO APPROVAL
Photo reproduction:
a) single column \$10.00
b) double column \$18.00
c) triple column \$12.00
NOTE:
1. A 50% deposit is to accompany the text of the advertisement.
2. All advertising correspondence should be directed to Mrs. Maria Szeparowycz, advertising manager.
3. Kindly make checks payable to Svboda or The Ukrainian Weekly.

СПОРТОВА ШКОЛА
УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“
Для юнацтва у віці 6-18 років життя (дітвчата і хлопці)
Професійні інструктори, учителі і досвідчені опікуни.
Оселя УСВТ „Верховина“ — Глен Спей, Н. Я.
Від: 25-го липня до 21-го серпня 1993 р.
КОПАНИЙ М'ЯЧ • ВІДБИВАНКА • ТЕНІС • ПЛАВАННЯ • РИТМІЧНА ГІМНАСТИКА •
ФАХОВІ ТА ДОСВІДЧЕНІ ТРЕНЕРИ А ОПІКУНИ
По інформації і запису на заняття:
UKRAINIAN SITCH SPORT SCHOOL
680 Sanford Avenue • Newark, N.J. 07106

Тенісові турніри на Союзівці
Тенісова панка УСЦАК подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановано такі турніри:
3-4-го липня — УСЦАК-Схід
31-го липня і 1-2-го серпня — Подвійні Ігри
4-6-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
9-10-го жовтня — КЛК

ЗМІНА АДРЕСИ
До Адміністрації „Свободи“
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302
Прошу змінити мою адресу:
„Свободи“ ☐ „Українського Тижнича“ ☐
„Веселки“ ☐
Моя СТАРА АДРЕСА була:
Число Відпуду (якщо член УНС) _____
Ім'я і прізвище _____
Адреса _____
Моя НОВА АДРЕСА така:
Ім'я і прізвище _____
Адреса _____
На зміну адреси прошось обов'язково доплатити \$1.00.
ПЕРЕВІДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ ВІД 1-2 ТИЖНІВ